

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Mans mīlais lūgšanu sargeņģelis ir atgriezies Tēva mājās!

Katram cilvēkam kopš ieņemšanas brīža ir Dieva dotais sargeņģelis virs zemes, kurš kļūst par Radītāja kontaktpersonu starp Dievu un cilvēku. Viņš mūs sargā, rūpējas, uzrunā caur sirdsapziņas balsi, pamāca, bet galvenais – intensīvi lūdzas par mums un aizstāv Kunga priekšā. Mēs tikai mūžībā uzzināsim, cik daudz mūsu pestīšanas labā bija darījis mūsu mīļotais sargeņģelis.

Bet Radītājs mums katram ir devis arī mūsu vecākus, kuri tāpat mūs mīl, rūpējas un lūdzas par mums. Esmu bezgalīgi pateicīgs Kungam, kurš man bija devis tik mīlu un uzmanīgu māmiņu Annu, kura rūpējās par mani un visu dzīvi intensīvi lūdzās dienu un nakti, atbalstot mani visus 29 Priesterības gadus gan priekos, gan vismagākajos pārbaudījumos, kādu ir bijis ļoti daudz. Viņa bija mans **lūgšanu sargeņģelis**, kurš, kā Jēzus Māte Marija, pavadīja mani visā līdzšinējās dzīves krustaceļā. Un es ļoti izjutu viņas lūgšanu atbalstu, jo zinu, cik stipras ir mātes lūgšanas par saviem bērniem, par cik tās caurstrāvo arī mātes mīlestība. Ir daudz skaistu salīdzinājumu un dziesmu par mātes mīlestību. Manā bērībā un jaunībā bijušais Krāslavas draudzes koris jauniesvētīto priesteru Primīcijas mielastā pie galda vienmēr dziedāja aizkustinošu poļu dziesmu “*Na drogę zycia wzięłem trzy kwiatki*” (“Trīs ziedus ņēmu līdz dzīves ceļā”), kas bija kora veltījums priesteri mātei. Ar asarām acīs atceros šo savilņojošo dziesmu arī manai māmuliņai manas Primīcijas mielastā 15.06.1991. mūsu mājas pagalmā Krāslavā. Šīs dziesmas teksts vēstī par jaunekli, kurš savā dzīves ceļā līdzī paņēma trīs svaigus ziedus: vienu no drauga, otru no mīļotās meitenes un trešo no savas mātes. Viņš nodomāja, ka tagad uzzinās caur šiem svaigajiem ziediem, kurš no šiem trijiem cilvēkiem viņu patiesi mīl no sirds. Vispirms novīta drauga zieds, tad nokalta arī mīļotās ziediņš, bet mātes zieds palika arvien svaigs, jo tikai māte viņu mīlēja vispatiesāk un no visas sirds... Šo mātes mīlestību dēls salīdzināja ar jūras dziļumu, ar kristāla skaidrumu, bet beigās viņš to salīdzināja ar Dieva mīlestību, jautādams, cik daudz pārāka tomēr tā ir arī par māmiņas mīlestību.

Jā, mani mīlie draugi, man dzīvē bija ļoti paveicies, ka debesu Tēvs man dāvāja tik ļoti mīlošu māmiņu, par kuras rūpēm un mīlestību es nekad viņai nespēju atmaksāt. Un man tagad ir ļoti jānožēlo par visām tām reizēm, kad biju sāpinājis viņas sirdi ar savu neuzmanību vai kādu asāku vārdu vai rīcību. Diemžēl sadzīvē ikdienā laikam nav iespējams iztikt bez kādiem nepareizajiem soļiem mūsu attiecībās ar vistuvākajiem cilvēkiem, kurus, citreiz viņiem vēlot pat tikai labu, mums sanāk viņus apbīzot un sāpināt. Gribētos tagad, kad māmiņas vairs nav ar mani kopā, aicināt visus dēlus un meitas ar viņu bērniem mīlēt un cienīt savus vecākus, kamēr viņi ir ar mums kopā šajā zemes dzīvē. Pienāks brīdis, kad mums būs no viņiem jāšķiras, un tad sirdsapziņa pārmetīs, ka varbūt tik maz vai pat nemaz viens otrs bērns nebūs veltījis uzmanības un

dāvājis mīlestību saviem dzemdintājiem.

Ļoti bieži gadās, ka veci un slimi vecāki kļūst par apgrūtinājumu modernajiem un aizņemtajiem bērniem, ka viņi nespēj vai negrib uzņemties nekādas saistības un rūpes par viņiem. Tad bieži šie “traucējošie” vecāki tiek iespundēti pansionātos, kur ļoti daudzi mirst no vientulības un nevajadzīguma sajūtas. Par laimi - manai māmiņai nenācās piedzīvot šādu dzīves norieta posmu, jo Dieva Apredzība ļāva viņai nodzīvot līdz 90 gadu vecumam, ko nosvinēja 22.05.2020., pie pilna saprāta, redzes, dzirdes un uz savām kājām, apzinīgi pārkāpjot mūžības sliekšni savā istabiņā Lielvārdes draudzes mājā, kuru šo septiņu gadu laikā bija praktiski pārvērtusi par lūgšanu kapelu ar daudzām svētbildēm. Un šajā kapelā, līdzīgi kā arī viņas iepriekšējās dzīves majokļa kapelā Krāslavā, viņa lūdzās daudz stundas dienu un nakti. Bieži man nācās viņu piespiest iet gulēt jau rīta stundās, kad atradu viņu iesnaudušos ar rožukroni rokās un uz grīdas nokritušo lūgšanu grāmatiņu vai brošūru, kādu viņai bija daudz. Uz manu jautājumu, ko viņai reiz uzdevu, kāpēc viņa tik daudz lūdzas, viņa atbildēja, ka viņa tādā veidā grib nest Dievam kaut kādu upuri savā dzīvē — un tas bija viņas lūgšanu upuris Kungam par savu ģimeni, draudzi un visu Baznīcu. Jau no bērības viņa mūs radināja lūgšanām katru vakaru mūs vedot līdz uz sv. Misi Krāslavas baznīcā un skaitot kopīgās ģimenes lūgšanas vakarā pirms gulētiešanas. Tās bija apmēram 20 minūtes garas, bet oktobrī vēl pievienojās kopīgais ģimenes rožukroni kopā ar tēti. Tie priekš manis tagad paliek sirdī kā skaistākie mūsu ģimenes brīži, kad mēs bijām vienoti lūgšanā, kaut toreiz tas mums bieži likās par apgrūtinājumu, kā jau visiem bērniem. Dzīvojot ar mani šos 7 gadus Lielvārdē, mēs arī katru vakaru 21:40 kopā ar mammu lūdzāmies rožukroni viņas istabiņā — “kapelā”, vienojoties ar visu Romas Baznīcu, kas tajā laikā translē rožukroņa lūgšanas latīniski pa Vatikāna Radio. Šo tradīciju mēs piekopām visu mūsu dzīvi, un es to turpināšu arī līdz savas dzīves beigām, jo zinu, ka māmiņa arī būs vienota ar mani lūgšanā debesīs. Viņa, tāpat kā mana vecmāmiņa Jūlija, visu mūžu lūdza no Kunga laimīgu un vieglu nāves stundu, un to viņa arī patiesi izlūdza. Vēl svētdien, 30.08., kaut ar tableti zem mēles, māmiņa piedalījās draudzes Misē baznīcā, jo **svētā Mise** priekš viņas **bija galvenais dzīves motīvs un jēga**. Tikai galīgās nespējas dēļ smagajos slimību brīžos, kad bija slimnīcā vai slimības gultā, viņa nespēja piedalīties sv. Misē dievnamā, bet lūdzās tajā laikā gultā, kad bija pie samaņas. Kaut mums, priesteriem un bīskapiem, sv. Mise būtu par vissvarīgāko notikumu ikdienas dzīvē un kalpošanā, kā tas bija manai māmuliņai!!! Šajā ziņā es viņu varētu salīdzināt ar “priesterieni”, kura pa savam kalpoja Kristum dvēseļu pestīšanas darbā.

Un Dievs dāvāja viņai šo lielo žēlastību arī aizmigt Kungā viņas pēdējās sv. Mises laikā, ko mēs ar Ņīnu nocelebrējām viņas istabiņā jau par mirstošo māmiņu tajā

liktenīgajā 31.08. pirmdienā, kad naktī, viņu apmeklējot, lai nomērītu asinsspiedienu un iedotu zāles, konstatēju, ka ir sākusies kārtēja pirmsinfarkta lēkme, kas bieži sāka atkārtoties pēc 13.07. pārdzīvotā infarkta Ogres slimnīcā. Šoreiz nitroglicerīns vairs nepalīdzēja, un pēc trešā mana apmeklējuma viņa sāka intensīvi prasīt, lai es ātrāk atnestu viņai Komūniju, ka tikai nenomirtu bez tās. Ar sāpošu sirdi steidzos uz baznīcu pēc Vissvētākā Sakramenta, nojauzdams, ka šoreiz vairs nespēšu kaulēties ar Jēzu par māmiņas dzīvības kārtējo pagarināšanu... Apzinīgi pieņēmusi Slimnieku sakramentus un izbiktējusies, māmiņa sāka gatavoties savam lielākajam notikumam dzīvē — doties pie sava debesīgā Līgavaiņa mūžīgajā dzīvē. Mēs tomēr nolēmām izsaukt ātro palīdzību, lai kaut kā varbūt pastiprinātu māmiņas sirds darbību, bet Dievs šoreiz atsūtīja man jau pazīstamu brigādi, un es sapratu, ka jēgas būs maz... Neredzot iespēju mammu hospitalizēt, es viņai tomēr jautāju, vai varbūt viņa vēlas braukt uz slimnīcu, uz ko viņa kategoriski atbildēja, ka gribot nomirt mājās. Es pateicos Kungam par šo iespēju, ka mana mīļotā māmiņa nomira uz manām rokām lūgšanu pavadībā ar degošu svecīti rokās, ko Ņina viņai turēja nāves brīdī. Vēl pāris stundas pirms tam mēs skaitījām kopā rožukroni pie mammas gultiņas, un viņa brīžiem arī lūdās ar mums, kustinot lūpas. Tad 13:05 sākām svinēt sv. Misi, un māmuliņa vēl apzinīgi pārkrustījās Mises sākumā. Šī **Mise** kļuva viņai par **šupļa dziesmu**, kurā viņa aizmīga Kungā, jau kontemplējot Misē klātesošo Kristu. Tā bija viņas pēdējā apzinīga krusta zīme, ar kuru viņa arī noslēdza savas kristīgās dzīves gaitas, līdzīgi kā tās iesāka ar pirmo krusta zīmi, ko uz pieres saņēma caur priesteri Kristības brīdī. Cik skaista simbolika un tās reāla pielietošana kristieša dzīvē! Kā viņa dzīvoja, tā arī nomira — lūgšanu atmosfērā, apgādāta ar Slimnieku sakramentiem kā ceļa maizi (viatiku) mūžības gaitās. Kā pats svarīgākais māmiņas devums manā dzīvē paliks viņas patiesais piemērs vienmēr pieņemt Dieva gribu visos dzīves visgrūtākajos brīžos: “Dēliņ, Dieva griba!” Mācos to pieņemt arī šajā smagākajā pārbaudījumā, atdodot Radītājam Viņa doto man uz laiku visskaistāko dāvanu — sirsniņu, gudru, mīļu, ticīgu māmiņu.

4.09. mēs, maza saujiņa Lielvārdes draudzes locekļu un daudz lielāks manu draugu skaits, atvadījāmies no māmiņas Lielvārdes baznīcā, kur sv. Misi vadīja bīskaps Andris Kravalis, koncelebrējot 9 priesteriem. Bet 5.09. mūsu ģimene, radi, draugi un Krāslavas draudze atvadījās Krāslavas dievnāmā no māmiņas pēc sv. Mises, ko celebrēju kopā ar 13 brāļiem priesteriem. Tad guldījām māmuļas mirstīgās miesas Krāslavas kapos mūsu ģimenes sektorā, kur arī man ir rezervēta atdusas vieta.

No visas sirds pateicos **visiem**, kuri bijāt un esat ar mani šajā smagākajā dzīves posmā, pavadot mammucīti mūžībā. Lai Dievs jums visiem aizmaksā par lūgšanām par māmiņas dvēseli un manā nodomā! *Pr. Andris Solims*

+++++

*Mūsu mīļā māmuliņa mūža miegā iemigusī,
Lai labā zemes māte glabā viņas augumiņu!*

Visdziļākā cieņā mēs noliecam galvas mūsu prāvesta Andra māmiņas Annas priekšā par šiem lūgšanās pavadītiem 7 gadiem mūsu draudzē. Es atļaujos teikt “mūsu māmuliņa”, jo mums viņa bija paraugs visām mātēm, ar savu piemēru mācot, kādai būtu jābūt ikvienai ticīgai mātei. No viņas kā no pārpilnības akas varēja smelties ticībā un

dzīves gudrībā. Vissvarīgākais viņai bija piedalīties Sv. Misē, kuru neizlaida nevienu dienu, izņemot dažas reizes slimības dēļ. Arī pēdējais viņas dzīvē bija Sv. Mises Upuris, ko viņas dēls priesteris Andris celebrēja pie viņas slimības gultas viņas istabīnā. Pie pilnas saprašanas viņa pēdējo reizi pārmeta krusta zīmi un lūdās ar mums līdz Sv. Mises lasījumiem, līdz aizvēra pati actiņas un izdzisa kā svecīte. Debesu Tēvs lai dāvā visiem ticīgiem tik svētīgu pēdējo dzīves stundu!

Daudz kas mainījās mūsu draudzē ar pr. Andra kalpošanas sākumu pirms septiņiem gadiem Lielvārdē. Katra mēneša pirmajā ceturtdienā svinam Svēto stundu, bet pirmajā piektdienā pielūdzam Vissvētāko Jēzus Sirdi. Regulāri katrā otrdienā lūdzam sv. Antonam palīdzību, trešdienās godinām sv. Jāzepu, bet ceturtdienās piesaucam sv. Ritas palīdzību. Katrā svēto piemiņas dienā lūdzamies un dziedam viņu godam veltīto dziesmu, ko prāvests sakopējis, lai visa draudze varētu piedalīties. Lai piedod mums svētie, ja varbūt mūsu mazajā pulciņā tā neskan, kā viņi pelnījuši, bet kā nu kurš varam, tā dziedam. Izņēmums ir mūsu mazais korītis, kas svētdienās un svētku dienās dzied no sirds un pieskandina mūsu mīļo dievnamu ar savām skanīgajām balstiņām. Lai Dievs jūs stiprina un palīdz visās jūsu vajadzībās! Lai jūsu dziesmas iepriecina mūs un aizskan līdz debesu augstumiem!

Vēlreiz gribu izteikt visdziļāko draudzes līdzjutību mūsu prāvestam Andrim par māmuļas zaudējumu.

“Mūžam saule debesīs, ne mūžam tēvs, māmiņa”... Lai visi debess gari stiprina jūs un paldies par jūsu pūlēm glābt mūsu dvēseles, ko mēs ne vienmēr novērtējam! Pateicība visiem, kas paliek uzticīgi mūsu draudzei arī grūtās dienās, palīdz to uzturēt arī materiāli, cik nu kurš var. Lai visvarenais debesu Tēvs jūs par visu atalgo gan tagad, gan tad, kad būsīm mūžībā. Būsīm stipri un vienoti!

Antoņina Ratnieks

Mamma

“Mūžīgo mieru dāvā viņai, Kungs, un mūžīgā gaisma lai atspīd viņai! Lai viņa dus mierā!”

Katram mums ir sava mamma, māmiņa, mammucītis u.t.t., un viņa ir tā vislabākā, vismīļākā visā mūsu dzīves laikā. To nevar aizstāt ne ar kādu labu, bagātu tanti vai audžumāti, vai pamāti. Tā mums ir dota uz zināmu laika sprīdi. Šis laiks būtu jāizmanto lietderīgi, lai mammas uzkrātā pieredze tiktu izmantota un turpināta. Daudzi lielie, arī mēs, kaunamies par savām mammām. Par to rakstījuši un runājuši vairāki pazīstami aktieri. Kad mammas Dieva atvēlētais laiks izbeidzas, mēs tik ļoti ilgojamies pēc viņas un apbrīnojam viņas mūžu.

Domājot par prāvesta mammu, jāsaka, arī viņai nebija tas vieglākais dzīves ceļš. Audzināja trīs bērnus, kur visapkārt naidīgi noskaņoti cilvēki, kas baznīcu neieredzēja. Un te blakus gudri saimnieko Anna un bērnus ņem līdzī uz baznīcu katru svētdienu. Šī ģimene bija citāda nekā pārējās. Un daudziem tas nepatika, tāpēc ticīgajiem bērniem nācās piedzīvot naidu un dusmas no viņu puses. Bet mamma ar gudru prātu zināja, kā iziet no situācijas. Bērniem paskaidroja Dieva nozīmi cilvēka dzīvē un Viņa klātbūtni visā mūsu dzīvē. Bērni auga ticīgi, dēli kalpoja kā ministranti, un mamma bija dzīves paraugs.

Kad mūsu draudzei iedalīja pr. Andri Solimu, arī viņa mamma atnāca līdzī. Viņa bija klusa, neitrāla, neizrādījās - lūk, es esmu priestera māte, dodiet man visas

priekšrocības... Līdz remontam viņa dzīvoja lielajā istabā (ēdnīcā), kur visi staigāja un traucēja viņas atpūtu. Pēc gada dēls Oļģerts pabeidza remontēt noliktavas istabu, kuru ierādīja mammai. Man šķiet, ka tas bija ļoti labs darbs, ko paveica Oļģerts, kapitāli izremontējot 3 telpas. Mūžīgo mieru dāvā viņam, Kungs, lai mūžīgā gaisma atspīd viņam!

Anna pieņēma visu, ko Dievs viņai bija lēmis. Arī jaunākā dēla nāvi. Sēroja, kā visas mātes par savu bērnu. Tajā pašā laikā arī cīnījās ar savām slimībām: sirdi, asinsspiedienu, smagām kājām, kurām vajadzēja uzkāpt pa 33 pakāpieniem uz baznīcu. Sv. Misē piedalījās un lūdzās katru dienu. It kā varētu arī atpūsties, bet tas nebija mammas raksturā. Prāvests sprediķoja, ka Jēzus un Viņa Māte Jaunava Marija ir ļoti cieši saistīti dvēseliski - kā viens vesels. To pašu es varu attiecināt arī uz pr. Andri un viņa mīlo māmiņu. Viņš ļoti rūpējās par savu māmiņu - kā mājās, tā baznīcā. Draudzei klātesot, viņš apņēma savu māti ar ornātu, samīloja, kad vajadzēja, un nekaunējās par viņas nevarību, nespēku vai snaudieniem. Arī mēs, draudze, esam iemīlējuši mammu Annu kā savējo un godināsim viņas piemiņu, lūdzoties par viņas dvēseli. *Ludmila Apsīte*

Mīļā Lielvārdes draudze!

Jau atkal nomainījušies gadalaiki. Šis septembris bija neticami silts, laiks mūs lutināja. Mēnesis bija bagāts notikumiem, pārmaiņām, emocionāli piesātināts. Mēs piedzīvojām lielas skumjas, mūžībā aizvadot pr. Andra māmiņu. Ārkārtīgi smagas ir atvadas no mīļajiem. Priestera māmiņa Anna lai ir mums visiem kā spilgts ticības paraugs. Skumji, bet tomēr tik skaisti, ja cilvēks dodas mūžībā ar sakramentiem, absolūtu pašāvēību un mīlestību uz Dievu.

Tad prātā palika skaistā procesija 13. septembrī. Gribam izteikt pateicību par iespēju dalīties ar jums šajā brīnišķīgajā notikumā. Mums vienmēr ir patīess prieks un bauda piedalīties Misēs jūsu skaistajā baznīcā. Jūs esat tik daudz paveikuši, kaut baznīcas atjaunošana vēl turpinās. Jums ir lielisks priesteris, kopīgiem spēkiem jums izdosies atjaunot dievnamu. Priesteri kalpo katru dienu mums un, neskatoties uz saviem bieži vien dziļiem pārdzīvojumiem, rod spēkus atbalstīt draudzi. Atbalstīsim mūsu priesterus! Viņi ir savās vietās arī tad, kad cilvēki, baidoties inficēties ar COVID-19, izvairās pulcēties uz dievkalpojumiem. Šobrīd, kā nekad, mums jābūt vienotiem. Mēs nedrīkstam pazaudēt ticību un saikni ar Baznīcu.

Ar mīļiem sveicieniem no Olaines, un nepacietībā gaidot Mises tiešraides no Lielvārdes: *Rita + Jānis Ķepuri*

Dzīve Dieva dārzā

14. septembris ir Lielvārdes Romas katoļu baznīcas titulsvētki: Svētā Krusta Paaugstināšanas svētki, kurus skaisti nosvinējam ar 40 stundu dievkalpojumiem. Vissvētākās Jaunavas Marijas vārda dienā – 12. septembrī, priesteris Andris sveica arī visas draudzes sievietes, kurām ir dots šis īpašais vārds. Svētdienas sv. Mise paliks atmiņā ar Vesperu dziedājumiem un procesiju apkārt baznīcai: lielais vējš spēcīgi izpurināja karogu lentas un arī visus dalībniekus, bet nespēja tos aizpūst projām. Trešajā dienā mūs apciemoja Ogres dekanāta dekāns pr. Andrejs Kazakevičs, kuram Lielvārdes baznīca ir tuva jau no mazotnes. Viņš celebrēja svētku sv. Misi. Sprediķī pr. A. Kazakevičs pajokoja, ka draudze laikam esot nogurusi, svinot šos dievnama titulsvētkus 3 dienas pēc kārtas; viņš bija skatījies 13.09. Mises tiešraides ierakstu facebookā, un

tas ildzis (kopā ar Vesperēm un procesiju!) apmēram 3 stundas. Jā, tā mēs, pr. A. Solima iedvesmoti, svinam! Es pati vienmēr ar prieku klausos, kā muzicē Lielvārdes baznīcā; īpaši svētkos un arī svētdienās. Ļoooti LIELS paldies visiem koristiem, ērģelniecēm, solistiem, diriģentei un visiem pārējiem, kas dzied – lai Dievs bagātīgi atalgo jūs visus!

Lai svētki paliktu atmiņā, es nolēmu tiem par godu savā dārzā iestādīt kaut ko skaistu: šogad nopirku 3 rožu stādus – tas būs Jaunavai Marijai viņas Vārda dienā. Un iestādīju arī ābelīti – tas Svētā Krusta Paaugstināšanas godam. Jau pagājušajā rudenī biju iestādījusi divas rozes Rožukroņa Karalienei - viņas Dzimšanas dienai par godu; tās aug un zied skaisti. Man patīk strādāt dārzā, taču visvairāk man patīk priecāties par to, kas ir izaudzis. Dārzs ir kā skola, kur nemitīgi jāmacās, visbiežāk no savām paša kļūdām. Par katru augu ir jārupējas īpaši, jāiegaumē katra vajadzības un niķus. Tāpat kā ģimenē – jābūt nomodā par visiem saimes locekļiem un katru atsevišķi, jāuzpurējas un jākalpo.

Prāvests Andris itin bieži ir aizrādījis savos sprediķos, ka pavadām pārāk daudz laika savos darbos un dārzos, un tā neatliek ne laika, ne spēka apmeklēt baznīcu kaut svētdienās. Nu ko padarīsi, vecākā paaudze it īpaši ir radusi strādāt un rūpēties par zemīti, kamēr vien spēki atļauj. Man dārzs bija arī viens no iemesliem, kāpēc es nolēmu atgriezties Latvijā pēc pavadītiem gariem gadiem Īrijā.

Nu jau drīz svinēsim Ražas svētkus un priecāsimies par visu, ko mums ar Dieva svētību ir izdevies izaudzēt šogad. Lai visiem lasītājiem izdodas iestādīt Dieva dārzā savas rozes vēl šogad!
Lilita Ieleja

Rudens raža

Šīgada septembris iesākās ar skumju ziņu – pr. Andra māmiņa Anna aizsaukta mūžībā. Tajā pašā laikā liecība par to, KĀ viņa aizgāja, ir tik skaista un iedvesmojoša – šķiet, ar savām daudzajām lūgšanām viņa patiesi bija izlūgusi visām citām svētībām klāt arī svētīgu nāvi. Tas, ko atkārtojam katrā “Esi sveicināta” lūgšanā, kļūva dzīvs viņas aiziešanā – Marija patiesi aizlūdza māmiņas Annas nāves stundā. Mūsu pēdējā tikšanās bija, šķiet, kādā jūlija vakarā pēc Svētās Mises, kad viņa pastaigājās pie draudzes mājas ieejas gar rozēm, bet mēs ar vīru un Terēzi Magdalēnu devāmies prom. Tikšanās bija īpaša, jo viņa mums tā īsti nekad nebija neko teikusi (nedaudz iepazinām viņu jau tikai pēdējos 3 gados), bet šoreiz viņa apvaicājās, vai mazajai nesals galviņa, jo nebija viņai uzvilksu cepurīti, ārā ejot. Tādas mātišķas rūpes līdz pat pēdējam. Domāju, ka ne tikai pr. Andris, bet arī vēl mēs - Lielvārdes draudze un tās draugi – turpināsim sajūst viņas mātišķo gādību, tikai tagad jau citā kvalitātē – no debesīm.

Mums bija arī tas gods piedalīties Rekviēmā, kas tika svinēts 4.09. Lielvārdē bīskapa Andra Kravaļa vadībā, piedaloties vēl daudziem citiem. Rekviēms gan lūgšanās, gan mūzikā izskanēja brīnišķīgi – mīlestības un cieņas piepildīti, tā kā tas pienākas, atvadoties no 90-gadīgas priesteriņas mammas, kura vienmēr ar stipru dedzību mīlēja Kristu un Svēto Misi.

Jā, Kunga rudens plaujā šogad īpaši bagāta raža – tajā tikusi arī skaistā pr. Andra Solima mammas dvēsele. Mūžīgo mieru! Vissirsnīgākā līdzjūtība priesterim Andrim šajā grūtajā laikā! Lūgšanu vienotībā: *Madara Jauģiete*

Mana 90-gadīgā rozīte Anna, kuru Jēzus pārstādīja paradīzē 31.08.

Oktobra mēneša dievkalpojumu kārtība

Lielvārdes Romas katoļu draudzē

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana un adorācija;

10:20 – Rožukroņa lūgšanas; **11:00** – Sv. Mise.

Umanību!!! Ar 1.10. pārejam uz ziemas laiku!

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un sestdienās: **Rožukronis pl. 17:30** un sv. **Mise pl. 18:00.**

1.10. — Sv. **Terēzes no Bērna Jēzus** piemiņas diena un mēneša pirmā ceturtdiena: pl. **17:30** — Rožukronis, pl. **18:00** — Sv. Mise kopīgā nodomā par draudzes dzīvajiem locekļiem un Svētā Stunda.

2.10. — Sv. **Sargeņģeļu dienā** pateiksimies viņiem un mēneša pirmajā piektdienā: pl. **17:30** — Rožukronis, pl. **18:00** — sv. Mise un Jēzus Sirds dievkalpojums.

4.10. — Sv. **Asīzes Franciska** piemiņas diena un mēneša pirmā svētdiena: pl. **10:20** — Rožukronis, pl. **11:00** — Sv. Mise, Jēzus Sirds dievkalpojums un euharistiskā procesija.

07.10. — **Rožukroņa Karalienes svētki**: pl. **17:30** — Rožukronis, pl. **18:00** — Sv. Mise kopīgā nodomā par draudzes Dzīvā Rožukroņa pulciņa dzīvajiem dalībniekiem.

10.10. — pl. **18:00** — Sv. Mise par draudzes Dzīvā Rožukroņa pulciņa mirušajiem dalībniekiem.

RAŽAS SVĒTKI

un sv. Meinarda piemiņa

11.10. tiks svinēti **Ražas svētki**, kuros tiek aicināti pateikties Radītājam par šīgada ražu dārzeņos, laukos, tīrumos, mežos, ūdeņos, bet neaizmirsīsim arī pateikties par garīgajām veltēm mūsu ikdienā.

Lūgums atnest līdzī sagatavotus augļus, dārzeņu groziņus, vai arī maizi, cepumus, medu, zivis, gaļas un labības produktus, kas tiks pasvētīti dievkalpojuma laikā un vēlāk mājās sadalīti ģimenes locekļu un draugu pulkā kopīgajā maltītē.

Pēc dievkalpojuma paredzēta agape — sadraudzības maltīte!!! Esiet visi mīļi aicināti piedalīties!!!

22.10. — Sv. Jāņa Pāvila II piemiņas diena.

25.10. — Misiju svētdienā ziedojumi Misijām.

Oktobra mēnesī aicinām draudzes locekļus dedzīgi lūgties Rožukroņa lūgšanas par draudzi katru dienu, ņemot dalību katru vakaru pl. 17:30 kopīgajā draudzes Rožukronī dievnamā vai mājās. Aiciniet lūgties kopā Rožukroni visus ģimenes locekļus, sevišķi vīrus un bērnus! Tas nesīs lielu svētību ģimenēm un draudzei!!!

Sirsnīga pateicība visiem draudzes locekļiem, kuri aktīvi piedalījās 40 stundu dievkalpojumos un arī 26.09. granulu sanešanas talkā. Sevišķs prieks bija par mūsu jaunajiem 3 ministrantiem (1/3 no talkas dalībniekiem). Lai Kungs un Rožukroņa Karaliene Jūs dāsni svētī!

Apsveicam Dzimšanas dienā:

Pr. Vitoldu Kokaru (05.10.), Milliju Delveri 90 gadu jubilejā (10.10.), Ritu Bobkovu (13.10.), Jadvigu Zlamiti (14.10.), Regīnu Povari (15.10.), Jevgeniju Mikožāni (19.10.), mūsu

koristi Lindu Pētersonu un Veroniku Dmitričenko 70 g. jubilejā (20.10.), Mariju Celesti-Višu (28.10.) u.c.

Visiem Miķeļiem, Gabriēliem, Rafaēliem, Terēzēm un Franciskiem mīļi sveicieni Vārda dienā! Arī mūsu mīļajiem Sargeņģeļiņiem (2.10.)!!!

Izsaku vissirsnīgāko pateicību visiem Lielvārdes draudzes locekļiem, kuri pieņēma manu mīļo māmiņu Annu kā savējo draudzē, aprūpēja viņu un lūdzās par viņu. Sevišķi noliecu galvu pateicībā Ņinas, mammas "aukles", priekšā, kura viņu kopa ar lielu mīlestību un upurgatavību. Kā arī mīļi pateicos Ģeņai un luterāņu Verai par atbalstu slimības laikos.

Lai Dievs aizmaksā visiem, kuri piedalījās māmiņas atvadu Misē Lielvārdē un bērēs Krāslavā: mūsu ministrantiem, koristiem, ērgelniecēm, priesteriem, bīskapam Andrim un maniem draugiem! Māmiņa lūgsies par jums! Pr. A. S.

Loti lūdzam ziedot Baznīcas remontdarbiem!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā prāvestam A. Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā: **Lielvārdes Romas katoļu draudze, Meža 18, Lielvārde, LV-5070, Reģ. Nr. 90001080360**
SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims
mob.t.: 29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv;
www.lielvardnieki.lv; facebook.com/lielvardesbaznica